

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.087 van 20 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 9 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco F. LANDUYT advocaat en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 mei 2008 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 21 augustus 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Hobigonj. Toen u aan de universiteit begon te studeren zou u de Awami League gesteund hebben tijdens hun hulp voor slachtoffers van natuurrampen. Op aanraden van uw ouders zou u nooit voor een volledig lidmaatschap van de “Awami League” gegaan zijn. U zou een sociale jeugdclub opgericht hebben. Hierdoor zou u problemen hebben gekregen met de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party). Uw club zou wegens haar sociaal werk immers populair geweest zijn in de buurt. De “BNP”- leden zouden jullie clublokaal bezet hebben, maar op voorspraak van de lokale bewoners zouden ze het clublokaal terug aan jullie hebben moeten afstaan. Dit zou kwaad bloed hebben gecreëerd. In oktober 2001 zou de “BNP” de lokale verkiezingen gewonnen hebben. Hierna zouden ze uw ouders bedreigd hebben. U zou dit voorval bij de politie gemeld hebben, maar zij zouden u niet hebben willen helpen. Toen een lokale president van de “BNP”*

vermoord werd zou men u bij deze moord betrokken hebben. Hierna zou u op verschillende plekken in Dhaka bij vrienden gewoond hebben. In september 2003 zou u veroordeeld zijn tot tien jaren gevangenisstraf en een boete wegens deze moordzaak. In maart 2004 zou u betrokken zijn in een tweede aanklacht. Men zou u betrokken hebben in een zaak over illegale wapens. In maart 2006 zou de "RAB" (Rapid Action Battalion) u gezocht hebben en in januari 2007 zou de Combined Force op zoek zijn naar u. In juni 2006 zou de "BNP" het huis van uw moeder aangevallen hebben en ze zouden het huis in brand hebben gestoken. Hierna zou u op aanraden van een lokaal politiek leider besloten hebben om Bangladesh te verlaten. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: twee bundels juridische documenten, een brief van uw advocaat en een krant".

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoeker roept een schending in van "artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken (sic.) stelt dat verzoeker niet in aanmerking komt als vluchteling in de zin van art. 48/3 Vreemdelingenwet en subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet op basis van de elementen uit het dossier is volkomen onterecht".
3. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

Nopens de status van vluchteling.

4. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas. Verzoeker stelt dat zijn documenten in de brand vernietigd werden doch ook ter terechtzitting kan verzoeker niet toelichten waarom dit hem ervan kan weerhouden zijn identiteit naar behoren aan te tonen. Verzoeker was universiteitstudent zodat hij dit minstens moet kunnen aantonen, zijn (duplicata van) studentenkaart neerleggen, diploma's en andere nuttige stukken. Daar gelaten de vaststelling dat verzoeker niet aantoonde zijn voorgehouden identiteit onmogelijk te adstrueren, dienen zijn voorgehouden identiteit en asielrelaas op overtuigende wijze te blijken uit zijn verklaringen. Dit is in casu niet het geval.
5. Verzoeker wijst erop dat hij ondanks het feit dat hij geen lid is van de Awami League, toch werd aanzien als "fervente aanhanger" van deze partij. Daarom is er volgens verzoeker wel sprake van een "feitelijk lidmaatschap". De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

acht het *“volledig ongeloofwaardig”* dat de aanklachten tegen verzoeker politiek gemotiveerd zouden zijn, daar verzoeker een *“uiterst beperkt politiek profiel”* heeft.

- 5.1. Verzoeker verklaart dat zijn enige band met de Awami League zou beperkt zijn tot vrijwilligerswerk *“tijdens noodsituaties”*. Hij ontkent politiek actief te zijn, hij was geen lid van een politieke partij en woonde geen partijbijeenkomsten bij (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Over zijn jeugdclub, die aan de basis lag voor zijn problemen met BNP, verklaart verzoeker dat het een *“kleine sociale club”* betrof *“maar meeste leden waren awami league supporters, niet officieel gelinkt, was lokale club”* (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoeker was aldus niet politiek actief of officieel gelinkt met de Awami League zodat zijn sociale activiteiten bezwaarlijk gelijkgesteld kunnen worden met *“feitelijk lidmaatschap”*.
- 5.2. Verzoeker meent dat het CGVS onterecht stelt dat *“verzoeker niet geïnteresseerd is in zijn juridische problemen en zijn kennis over deze aanklachten quasi-onbestaand zijn”*. Hij wijst erop dat hij niet op zijn zittingen aanwezig kon zijn *“aangezien dit te gevaarlijk was dat ze hem dan onmiddellijk gingen oppakken voor moord of dat BNP aanhangers hem gingen lynchen”*. Hij heeft in Bangladesh geen raadsman gecontacteerd op aanraden van de plaatselijke politieke leider van de Awami League en gelet op het feit dat zijn veroordelingen volledig politiek geïnspireerd was en het aantekenen van beroep dan ook geen enkel nut had. Er is dus geen sprake van gebrek aan initiatief!”.
- 5.2.1. Verzoekers argumenten kunnen vaststellingen in de bestreden beslissing niet weerleggen. Verzoeker licht niet toe waarom hij geen advocaat nam in Bangladesh om hem te verdedigen te meer nu hij verklaart onschuldig te zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker *post factum* zijn verklaringen aanpast aangezien hij op het CGVS geen gewag maakte van het feit dat hij geen raadsman gecontacteerd had *“ op aanraden van de plaatselijke politieke leider”*. Het argument dat het aantekenen van beroep geen enkel nut had daar zijn *“veroordeling volledig politiek geïnspireerd was”* is een loutere hypothese die verzoeker niet aannemelijk maakt, temeer nu verzoeker geen politiek profiel heeft en het een beschuldiging voor moord betreft en redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker zich tegen deze zware inbeschuldiging verdedigd, ook zonder op de zittingen aanwezig te zijn.
- 5.2.2. De neergelegde juridische documenten bevatten essentiële informatie over de aanklachten die de aanleiding vormden voor verzoekers vlucht naar Europa omdat *“Zijn leven in gevaar [is]!”*. Er kan van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent een doorgedreven interesse aantoonde. De CGVS stelt terecht dat *“Hoewel de klachten tegen u reeds in 2002 en 2004 ingediend werden, en u nog tot 2008 in Bangladesh verbleef, zou u in al die jaren geen enkele stap hebben genomen om deze juridische documenten in te kunnen zien (gehoorverslag CGVS p. 6, 8). U verklaarde wegens de moordzaak veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf van tien jaren, maar opnieuw zou u dit enkel via derden hebben vernomen, zonder dat u enige moeite deed om deze beweringen te ondersteunen met de nodige juridische documenten. U heeft zelfs ondanks deze twee aanklachten en ondanks uw vonnis, nooit een advocaat gecontacteerd in Bangladesh, terwijl dit toch een logische stap lijkt, gezien uw ingeroepen vrees voor deze rechtszaken.(...) Daar u na het ontstaan van de eerste aanklacht nog ruim zes jaren in Bangladesh bleef wonen, had u daarvoor ruimschoots de tijd”*. Daar gelaten het feit dat verzoeker universiteitsstudies gevolgd heeft en dus, in tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift, wel hooggeschoold is, behoeft essentiële basiskennis, zoals informatie over de andere verdachten of de volledige naam van het slachtoffer (zie gehoorverslag CGVS p. 5), geen hoge scholing noch kennis van *“alle juridische termen”*. Ook zijn onwetendheid in de tweede zaak *“gelet op het feit dat verzoeker heden in België verblijft, kan hem bovendien niet kwalijk worden genomen dat hij niet op de hoogte is van de huidige stand van zaken in de hangende dossiers”* kan overtuigen nu verzoeker na zijn aankomst in België, voor het eerst wel in contact stond met een advocaat in Bangladesh. Dat verzoeker geen informatie nam over de rechtszaken waarin hij beweert betrokken te zijn bevestigt zijn desinteresse en ondermijnt de waarachtigheid van de feiten en de daaruit volgende voorgehouden vrees tot vervolging.

6. Verzoekers argument dat het CGVS geen “*onderbouwde beslissing*” kon nemen “*zonder dat zij zich de moeite getroost om de door verzoeker voorgelegde stukken te laten vertalen en te analyseren*” steunt op een gebrekkige lezing van het administratief dossier. Verweerder merkt terecht op “*dat verzoeker zich beperkt tot een blote bewering daar waar hij stelt dat de Commissaris-generaal de door hem neergelegde stukken niet heeft laten vertalen gezien uit het administratief duidelijk blijkt dat zowel de door verzoeker neergelegde juridische documenten als het door hem neergelegde krantenknipsel wel degelijk werden vertaald*”. Hoe dan ook had verzoeker conform Artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, moeten voorzien van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Ten overvloede kan zoals hoger werd gesteld, herhaald worden dat verzoeker zijn identiteit niet bewijst zodat evenmin wordt aangetoond dat de neergelegde juridische stukken en het krantenartikel verzoeker betreffen.
- 6.1. Verzoeker toont geen politiek profiel aan en voor zover hij omwille van zijn vrienden onterecht een politieke mening werd toegemeten zijn verzoekers verklaringen onvoldoende om de neergelegde stukken te ondersteunen. Verzoeker toont evenmin aan dat zijn vervolging in nexu staat met in één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemmt te meer nu de door verzoeker aangehaalde feiten, met name moord en verboden wapenbezit in wezen van gemeenrechtelijk van aard zijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn gerechtelijke vervolging een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat hij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.
- 6.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

7. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- 7.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006
8. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 april 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER .

K. DECLERCK.